

УВОДНА РЕЧ

Криза, попут тренутне здравствене ситуације изазване пандемијом ковид-19, представља скуп комплексних недоумица за научнике, доносиоце одлука и грађане широм света. Ситуације у којима су појединцима и институцијама потребни нормативни принципи који информишу и оправдавају поступке, као и међусобни однос између државе и њених грађана, представљају велики изазов. С обзиром да се људи свакодневно користе вредносним судовима, ове проблеме можемо, бар структурно, сматрати филозофским. Стога, филозофија може да пружи значајне увиде и адекватне описе нормативно-вредносних оквира који карактеришу јавни дискурс. Потреба за промишљеним перспективама и запажањима које могу да нам пруже етичари, епистемолози, историчари филозофије, политички филозофи и филозофи науке тако постаје неопходна током и након тренутне кризе.

Зборник *Етика и истина у доба кризе* обухвата најпре етички и епистемолошки, а затим и шири аксиолошки поглед на кризу, као на стециште специфичних контекстуалних чинилаца и образаца друштвених околности. Кроз четири тематске целине покушали смо да осветлимо вредносни оквир унутар којег се одвија јасна комуникација, да испитамо шта све може бити значајно за расправу о кризи и да анализирамо аргументе који су посебно важни у кризним периодима. Зборник који је пред вама представља заједнички подухват чланова Одељења за филозофију и млађих истраживача Института за филозофију. Различите теоријске основе аутора допринеле су развијању интердисциплинарног оквира који може да послужи унапређивању комуникације између појединаца и институција у време кризе. Анализирали смо теорије и доступну емпиријску евиденцију о друштвеној кризи и њеним аспектима. Надамо се да ће резултати овог пројекта довољно јасно показати на који начин институције могу адекватно да се носе са порастом пристрасности и псеудоначних тврдњи које се јављају у кључним моментима кризе. Општи циљ пројекта састојао се у пружању ванвременског, не-помодног и супстантивног филозофског прегледа кризе, како текуће (пандемија) тако и кризних ситуација уопште.

На крају, чини се да овај зборник показује да филозофија, и када се не поводи за текућим трендовима, може бити актуелна и

„примењена”. Надам се да разноликост прилога и филозофских приступа унутар Зборника то и доказује.

На крају, захваљујем колегама са Одељења за филозофију који су својим доприносима учинили овај зборник релевантним и значајним прегледом различитих проблема са којима се током кризе суочавамо. Желео бих да се захвалим и рецензентима на прецизним и детаљним коментарима и примедбама који су овај зборник учинили утолико јаснијим и обухватнијим. Посебну захвалност дугујемо Филозофском факултету Универзитета у Београду који је омогућио објављивање овог зборника.

Проф. др Ненад Цекић